

Johannes Corfinius

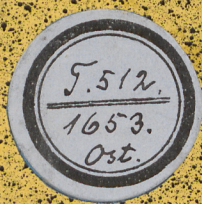
**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Corfinius, SS.
Theol. D. Moraliū Professor ... Ad Gloriosum Resurgentis Salvatoris
Triumphum Devote Recolendum, Omnes Cives Academicos, Studiosam inprimis
Iuventutem amice invitat**

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn733981348>

Druck Freier Zugang

T. 512.

—

1653. Ostern.

~~A-1256.~~^{2.}

1653

PROGRAMMA
2vo
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES CORFINIVS,
SS. Theol. D. Moraliū Professor,
& Pastor D. Mar.

Ad
GLORIOSUM RE-
SURGENTIS SALVA-
TORIS TRIUMPHUM DE-
VOTE RECOLENDUM,

Omnes Cives Academicos, Studiosam
in primis Juventutem amicè
invitat.

ROSTOCKII,
Excudebat NICOLAUS KILIUS. Acad. Typogr.
ANNO dñi. 1653.

M. 1256²

Andem Chorus Christicolarum ad
gaudia redit, & antecedens planctus in
plausum, fletusq; vertitur in jubilum,
atq; gemitus antiquatos excipiunt Hy-
mni laetabiles, refocillantur etenim ani-
mi, qui antehac mœrore cum affixo suo JESU confige-
bantur, cum hodie Salvator Mundi gloriosus resurre-
xerit. Ortus est dies gratiosus, quo Unicus Orbis Re-
demptor, cum antehac de torrente in viâ bibisset, nunc
denuo caput exaltavit, quo de judicio & angustia subla-
tus est, adeo ut generationem ipsius ne ullus enarrare,
queat, quo honore & gloriâ solemni coronatus est, cum
per Resurrectionem ex mortuis potentissimè declaratus
fuerit Dei Filius. Lux miraculosa exorta est, quâ Re-
demptor instar Phœnicis revixit; de istâ ave quæ Phy-
siologi memorant, adhuc dubia sunt, referunt quippe,
*quod red vivo sua carnis humore reparabilis, cum mortua fuerit,
reviviscat, & cum vitæ finem æstimatione quadam præagâ co-
gnoverit, thecâ sibi adornet, de thure, myrrhâ, cæterisq; odo-
ribus, completq; opere & tempore eandem intret, & emoriatur;
quod v. deinceps ex humore ejusdem vermîs oriatur, quæ postea
paulatim in ejusdem avis figuram concreseat, rursumq; forme-
tur, & subnixâ remigio pennarum innovata vitæ officia ordia-
tur; Hæc D. Ambrosius recensuit: arbitrantur alii, quod
rogum sibi ipsi paret, & paratum succendat, tandemq;
reviviscat de favillis; Ista singula num fide digna sint,
suo relinquimus loco; sed de nostro Salvatore res cer-
tissima est, & omni dubio penitus caret, ipsius etenim
caro corruptionem videre nequit, sed innovata ex se-
pulchrali prodiit thecâ, & ex rogo propriæ mortis no-
vam vivendi formam eduxit. Verè gloriosa lux appa-
ruit,*

ruit, quâ Vindicis nostri gloriosum cōtemplamur cor-
pus, quod olim sputis, & livore deturpatum, cinctumq;
comitatu latronum & furciferorum, quodq; palo crucis
ignominiosæ alligatum fuit & suspensum, nunc verò im-
marcessibili decore, & mirâ donatum est agilitate; quod
horrendos antea & immanes tolerabat dolores, nunc
impassibile triumphat. Ecquis Christianorum ob lætis-
simam & optatissimam hanc catastrophē non exultet?
non moduletur? non gaudio effuso tripudiet? Cum He-
roum Regumq; Israëliticorum celebratissimus *David*
cæsis Philistinorum turmis de hostibus Victor trium-
pharet, Filiae Zionis cantillantes procedebant, & plau-
su júbiloq; insigni excipiebant Victorem; Hodierno
Pâscharis die Optimus Maximusq; Mundi Salvator ex
prælio periculoso & cruento reversus est, cæsis debella-
tisq; hostilibus phalangibus, itaq; tripudiantes occurre-
mus, & instar Filiarum Zionis cum júbilo hymnisq;
Victorem excipiemus nostrum. *Jacobi* Patriarchæ nun-
quam satis laudati Spiritus reviviscebat, quamprimum
de vitâ Filii superstitis charissimi ad aures deferebatur
rumor, acclamantibus Filiis, *Vivis tuus ille Filius; Si vixe-
rit* (reponebat ille) *sufficies, abundè hoc mihi sufficies, ibo ætæ-
tū, & priusquam vitâ excedam, eundem cōtemplabor*: quâ
aure, quo ve animo nuncium de Fratris & Restitutoris
nostri vitâ excipiemus? exclamemus voce & mente læ-
tāter, *Sufficit nobis abundantissimè, cum JESUS salus no-
stra vivat, Vivis ille, & nos vivemus!* Lachrymas antehac
ex universi cætus Christiani oculis eliciebat lux illa,
tristissima, quâ tormenta dira & execrabilia, nulloq;
exprimenda eloquio, Mediator noster perpeffus est, quâ
nostri generis amor & delictum Christus eò calamita-
tum sponte est devolutus, ut per totum corpus sputis,

livore, plagis, cruorisq; guttis stillantibus foedatus, non tantum non aliquam eminentiorem vel regiam, sed ne humanam quidem speciem præ se ferret: Crucis enim patibulo, mortis genere maxime ignominioso è medio sublatus est, ut poenas lueret, quas sceleratissimi hominum promeriti erant, nam plusquam sexcentas cruces, plusquam mille patibula, immò infinita gehennæ incendia subire debebant, cum infinitum offendissent. Numen, ast pro servis maleficis, latronibus, ipsisq; Sathanæ mancipiis supplicia luit Patris Unigena, innoxius Dei hominumq; sequester. Tanta sanè cū pateretur supplicia Mundi Conditor, Sol orbis facula radios retraxit, namq; tanto commisso à crucifigentibus execrando & detestando sceleri Sol & Luna defecerunt, perinde ac si Duces isti syderum publice contestari voluissent & denunciare orbi, se parricidio isti & sceleri maximo nullatenus consentire, solemnissimè potius protestari, & contradicere, tantumq; nefas ne quidem spectare posse; quapropter funus Domini atro velamine Sydera luxerunt. Sed tandem Paschatis lætissimo die è sepulchro erumpente Sole justitiæ Christo, Sol radios lætabiles exeruit, namq; ad auroræ ortum redeunte jam Sole Servator novus Phosphorus surrexit, illiq; Sol oriens uti Conditori cōgratulatus est, & promptissimè ministravit. Quocirca Resurrectionis nuncius omnes pristinos dispellet mærores, & quò abominabilius fuit immissum, supplicium, eò impensius diffusumq; magis concipiendum erit gaudium, veluti enim rerum venustas & pulchritudo rectè demum expenditur, ubi deformitas & opposita turpitudine easdem antecessit, vel comitata fuit, æstatem sanè per se satis quidem amœnam intensa hyemis frigora, & canæ nivis velamina maxime commendant, cælumq; sudum magis exhilarat, ubi horror nubium

bium nigricantium fuerit antegressus; haud dispari ra-
 tione Paschatis plausus & jubila adaugebat pallor iste &
 livor Patientis, qui dolorem antehac excitabat. Trium-
 phum egit Victor noster JESUS, nostrum itaq; erit cum
 tripudiante tripidiare, noster etenim hic triumphus, no-
 stra victoria, nostra Paschalia dona & gaudia: nunc ti-
 mor ablegandus, nunc renunciandum erit luctui, neq; ulli
 horrore deinceps locus committendus. Quamprimum
 Orbis Theatrum denuò aspexerat è sepulchro prodi-
 ens Victor Redemptorq; noster, subito payescentibus
 facer Nuncius acclamabat, *Expavescere nolite, gaudium*
nuncio ingens, Vester Jesus Crucifixus surrexit, non incutio
 inœrorem, non intono adversus fugitivas, ut in fugam
 adeo conjiciantur; Agite, venite, videte, ubi posuerint
 quondam vestrum delictum, & ex quo loco surrexerit.
 Idem nobis dictum putemus. Non extimescamus, sed
 lætemur in Resurgente, quo n. funestior fuit dies inter-
 necionis, eo lætior nunc affulget dies Resuscitationis ex-
 optatissimæ, quæ revera immortalis vitæ exordium est,
 & gloriæ immarcessibilis basis, omnium deniq; bono-
 rum solidum fundamentum. Utinam tripudio sacrato, &
 exultatione decenti concipiendam satis exprimere vale-
 remus animi lætitiā! Tristabatur Johannes impensè, &
 profusus inadebat lachrymis, cum ne ullum quidem in
 cælo soloq; videret repertum, qui ob signatum sigillis
 fractis resignaret atq; aperiret libellum; ait Senior astans
 lugentem solabatur, & humi procumbentem refocillabat,
Siste luctum, inquit, *Vicis est enim Leo de tribu Judæ, & ipse*
qui sigilla frangat, dignissimus est. Hac victoriā divulgatā
 Epinicion decantatur cum jubilo ingenti in Justorum
 tentoriis, *Exaltata est J-hova dextra, immò Dextra Altissimi*
victoriam reportavit. Cū facer gentis Israëlitiæ Dux ac
 Legislator Moses pelagi pericula evitasset, turbamq;

comitantem fluctuum violentiâ divinitus cohibita ad
oras eduxisset tutissimas, hostilia verò agmina furibun-
do maris impetu merfa & absorpta cerneret, actutum
ovans exultabat, *Jehova canticum offeram, cum memorabi-*
lia ediderit facta, & equos equitesq; aquis suffocarit; Occine-
bat Mirjam cum concentricibus, *Dextera tua Domine ma-*
gnificata est, & hostes percussit: Sed cum Liberatoris
nostri JESU hæc omnia longissimè superent beneficia,
ipse etenim vinctos spiritualiter, & à dæmone illaquea-
tos ex lacu eduxit, & decumanis infernalium fluctuum
procellis eripuit, quam redemptionem non nisi cruore
fuso præstare potuit, omnino nos tanto Vindici magis
obstrictos esse haudquaquam inficiabimur, sed votis, hy-
mnis, tripudiis, quantisper in hoc viventium remanseri-
mus habitaculo, Servatoris decantabimus encomia. Ve-
rùm ut promptiores efficiamur ad elogia hymnosq; Vi-
ctori glorioso occinendos, ipsas Servatoris voces corda
excitantes ad animum demittamus; *Confidite,* inquit ille,
vici mundum, Vivo ego, & vos simul victuros spondeo, haudqua-
quam vos orphanos derelinquam, Ego Resurrectio & vita, & qui-
cunq; mihi fuerit confisus, haud morietur, Primus sum, & no-
vissimus, & reviviscens; Equidem demortuus fui, sed revixi.
Creaturas quoq; respiciamus, & ab illis Conditori congra-
tulantibus, exemplū capiamus, nobis quod ex usu sit. Pul-
chrè *Augustinus; Surrexit Christus, exultet universus mundus,*
par enim est, ut sicut omnis creatura lugubri doluit ploratu in
morte Creatoris sui, & qua funere noctis obscuro proscuta est
exequias in cruce morientis, nunc triumphalem ab inferis redi-
tam Resurgentis læta suscipiat. Ecquis ergo Christianorū Ser-
vatoris cruore redemptorum cum JESU non tripudiet,
& applaudat Victori? Equidem Resurrectionem dum ex-
pendimus, solidum Fidei nostræ contemplamur Funda-
mentum, requirebat scilicet sincera fides in Messiam
dixi-

dirigenda, ut non duntaxat cruciatus subiret horrendos,
mortisq; exciperet spicula Orbis Salvator, sed ut inven-
tâ per sanguinis effusionem, mortemq; ignominiosam,
æternâ redemptione, mortis quoq; aculeum tolleret, &
elideret tela necis; hoc Oraculorum cælestium adim-
plenda veritas requirebat, hoc typorum quoq; illustri-
um claritas exigebat, neq; enim apex Prophetarum
vaticiniorum poterat corruere, quin adimplerentur ex-
amissim singula; Tanta quoq; erat Parentis summi in
Filium Unigenitum propensio, afferente Spiritu, ut
haudquaquam corruptionem Sanctissimi sui admittere
& tolerare posset, velut enim post triduum è balæne fau-
cibus Propheta insignis erat evomendus, ita tellus ultra
triduum Corporis sacratissimi depositum reservare haud
poterat: præcipuè Personæ eminentissimæ, & officii
summi excellentia istam resurrectionem requirebat,
merus utiq; homo haud erat iste qui sepulchrali urnæ
in horto commissus, sed verissimus insimul Dei Unige-
nitus, adeoq; cum Deus ipse verus & in sæcula benedi-
ctus esset, & vivificæ carni suæ vim communicasset, utiq;
seipsû resuscitare, & facultate propriâ poterat resurgere,
quali enim facultate vitam deponendi, eadem quoq; pol-
lebat virtute reassumendi vitæ vigorem; nec meruisset
Redemptoris elogium, nisi æternam ac sufficientissimam
invenisset redemptionem victâ morte, alio etenim po-
tius Redemptore indiguisset, nisi valido robore effre-
gisset mortis claustra. Neq; habet profectò quicquam,
quod contrâ prætendat incredula gentilium diffidentia,
cum toties se exhibuerit viventem; appositè hos taxat
*S. Anuistes, Cerne manus Judæe, quas fixeras, cerne latus Roma-
ne, quod foderas, videre corpus an idem sit, quod dicebatis clam-
avisse discipulos.* Ecquis Christianorum non exulter, cum
in Resurrectione invictissimum sacræ spei cernat fulci-
men-

mentum: Præcessit Caput, sequentur membra, prævit Servator, subsequenter redempti; Vite vigente & virente palmites unâ vigeant, nempe in vitâ capitis vita corporis, in vitis vigore palmitum quoque vigor speratur. Rideat caro, subfannet ratio, explodat Sophorum cætera cum Atheniensibus hoc Catholicum Dogma, nos verò cæcipientes & cespitantes commiseratione magis quam refutatione dignos dijudicabimus, certi quippe sumus, nisi præmia manerent vitæ sequentis, providentia Numinis simul in dubium traheretur; sanè quod in passionibus, atque virtuosis actionibus animæ socium fuit corpus, utique in pœnis præmiisq; pariter consortium habebit. Operæ vero magis fuerit pretium accuratius expendere, quomodo citissimè cum Christo Resurgente resuscitemur spiritualiter, ne mors secunda nos opprimat, & pessundet: hoc studium erit quotidianum, hic labor noster indefinens. Corporum quidem resurrectio unica est, & unico peragetur die, sed Spiritualis resurrectio animarum continuatum vitæ exigit curriculum, priorem differre placuit Conditori ad extremum mundi interitum, ast hanc posteriorem ne ad unicum quidem temporis mōmentum differendam svadet. Præcipuè observatu erit dignissimum, ex Animæ resurrectione gloriosam & lætam corporis quoque resurrectionem dependere, resurget equidem corpus, quantumvis è delictorum cœno nunquam anima surrexerit, sed deploranda erit, & modis omnibus ærumnabilis istiusmodi resurrectio, torquetur n. unâ corporis miserrima massa, in sempiternum; contra si à prævaricationibus maturè Anima resurrexerit, corpus consimiliter salutarem resurrectionem nanciscetur. Christus noster resurgens Deo vixit, hujus vestigiis ut insistamus unicè necessarium est, quotquot verò orbi, dæmoni, carni vivunt, nequaquam Spiritualis participes sunt resurrectionis, & absque illâ si manserint, nihil ipsis Christi proderit resurrectio, cujus fructus nunquam citra solidam fidem obtinebunt. Agite ergo, si JESU vita & vestra optatissima salus vobis cordi fuerit, maturè do minium peccati excutiat, & in Christo resurgatis. Paschatis Festum transitum injungit, ut à tramite vitiorum ad virtutes transeamus; hoc nomine celebratissimum Festum privant, qui paschali tempore ad antiquiora delicta relabuntur. Excitet verò nos à veterano prævaricationum Triumphans JESUS, ut in sincerâ vitæ innovatione ambulantes resurgamus cum ipso, & æternum vivamus.

P.P. Rostochii die 10. Aprilis ipso Paschatis Festo: Sub

Sigillo Acad. Anno 1653.

••(•)••

dirigenda, ut non duntaxat cruciat
 mortisq; exciperet spicula Orbis S
 tā per sanguinis effusionem, morte
 æternā redemptione, mortis quoq;
 elideret tela necis; hoc Oraculo
 plenda veritas requirebat, hoc ty
 um claritas exigebat, neq; enim
 vaticiniorum poterat corruere, qu
 amissim singula; Tanta quoq; er
 Filium Unigenitum propensio, a
 haudquaquam corruptionem San
 & tolerare posset, velut enim post
 cibis Propheta insignis erat evon
 triduum Corporis sacratissimi dep
 poterat: præcipue Personæ em
 summi excellentia istam resuscit
 merus utiq; homo haud erat iste
 in horto commissus, sed verissimu
 nitus, adeoq; cum Deus ipse veru
 ctus esset, & vivificā carni suæ vim
 seipsū resuscitare, & facultate prop
 quali enim facultate vitam depon
 lebat virtute reassumendi vitæ vig
 Redemptoris elogium, nisi æterna
 invenisset redemptionem victā m
 tius Redemptore indiguisset, nisi
 gisset mortis claustra. Neq; habet
 quod contrā prætendat incredula
 cum toties se exhibuerit viventer
*S. Anuistes, Cerne manus Judæe, quas
 ne, quod foderas, videre corpus an idem
 sulisse discipulos.* Ecquis Christiano
 in Resurrectione invictissimum sa

horrendos,
 ut inven
 iniosam,
 olleret, &
 am adim
 q; illustri
 eticorum
 rentur ex
 summi in
 ritu, ut
 admittere
 lanæ fau
 ellus ultra
 vare haud
 & officii
 requirebat,
 arali urnæ
 ci Unige
 la benedi
 asset, utiq;
 resurgere,
 quoq; pol
 meruisset
 ntissimam
 enim po
 ore effre
 quicquam,
 iffidentia,
 hos taxat
 latus Roma
 ebatis clam
 alter, cum
 nat fulci
 men-

